

Nr. 2	FEBRUAR 1952	101. årg.

MORMON = MISSIONÆRERNE

præsenterer

»SONGS OF THE WEST«

SKANDINAVIENS STJERNE
ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 2 FEBRUAR 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Edward H. Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Alle beundrer det menneske, som kan beherske sit sind i prøvelsens stunder. Ligeledes nærer næsten alle en vis foragt for den, som flyver op i vrede, bruger et kraftigt sprog og grimme ord. Uhemmede vrede lidenskaber er som møllesten om et menneskes hals. De er hindringer i stedet for hjælpemidler. De er de umiskendelige tegn på de dyriske instinkter i et menneske og ikke tegn på mandighed eller tapperhed.

Vrede er god til rette tid, men ligesom buldoggen må den lænkes og have mundkurv på. Den bør altid holdes under kontrol. Et menneske ville ikke være meget værd uden sindsstemninger. Stål er ikke godt til noget uden det bliver hærdet. På samme måde kan et menneskes temperament blive en stor kraft i det godes tjeneste, hvis det bliver passende anvendt og kontrolleret, men det kan også blive hans største fjende.

„Temperamentet hos nogle mennesker er som den rivende strøm i nogle floder — den er så stærk, at det er umuligt at navigere."

Mange mennesker finder det vanskeligt at beherske sig selv i en ganske almindelig samtale. De bliver ophidsede, højrøstede, hånende; de tager deres tilflugt til skarpe gensvar, grimme ord og bidende bemærkninger, som atter og atter røber et temperament, som ikke er under kontrol. Det tyder også på uvidenhed og snæversynethed. Der er mange åndrige mennesker, hvis synspunkter og levevis er beundringsværdige, men som mangler den sande ydmyghedens og kærlighedens ånd på grund af deres ophidsede tale og skarpe svar, som skyldes, at de ikke kan beherske deres følelser.

Den gamle vismand sagde: „Ser du et menneske, som er hidsig i sin tale? Der er mere håb for en tåbe end for ham."

Det er klogt at beherske sin hidsighed, for som tiden går, vokser denne svaghed ellers, og til trods for religionen vil den, som giver efter for den, blive tilbøjelig til at lade hidsigheden løbe af med sig, så den gør skade, bliver larmende, frastødende og fornærmende, så man fuldstændig glemmer og overser det andet store bud, som siger: „Du skal elske din næste som dig selv."

Missionspræsidentskabet.

Tale af præsident Joseph Fielding Smith

ved generalkonferencen i Salt Lake City 6.–9. april 1951.

Jeg føler mig ydmyg, og jeg føler tabet af vor elskede præsident, ligesom De, som er samlet her, også føler tabet. Med Herrens hjælp vil jeg bære mit vidnesbyrd. Jeg er meget taknemlig mod Herren for den kundskab, jeg har om sandheden af dette guddommelige værk. Jeg blev døbt, da jeg var otte år gammel. Det var blevet indprentet mig på det tidspunkt, at jeg gennem dåben havde modtaget syndsforladelse og stod ren for Herren. Jeg havde en søster, som var meget god, som alle mine søstre er, og som havde indskærpet mig nødvendigheden af at holde mig uplettet for verden. Hendes lærdomme til mig den dag, jeg blev døbt, har jeg bevaret i mig hele mit liv, og jeg ærer hendes minde.

Profetens guddommelige mission.

Jeg har en fuldkommen kundskab om profeten Joseph Smiths guddommelige mission. Der er ingen tvivl i mit sind om, at Herren udvalgte ham og gav ham åbenbaring og befaling og åbnede himlen for ham, og kaldte ham til at stå som overhoved for denne strålende uddeling. Jeg er lige så overbevist om, at han, da han i sin ungdom gik ud for at bede, virkelig så Gud Faderens og Hans Søns, Jesu Kristi, nærværelse, og virkelig stod i deres nærhed; i mit sind er der ingen tvivl; jeg ved, at dette er sandt. Jeg ved, at han senere modtog besøg af Moroni, modtog det aronske præstedømme af Johannes Døberens hånd, det melkisedekske præstedømme af Peter, Jakob og Johannes, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret den 6. april 1830 efter guddommelig befaling. Alt dette ved jeg. Herren har åbenbaret det for mig, og denne kundskab har jeg haft, siden den dag, da jeg blev døbt. Jeg ved, at den Almægtiges magt leder og styrer dette folk, at vi har sluttet en pagt om at holde Hans bud, at vandre i lys og sandhed. Det er min faste overbevisning ,at hvert medlem af denne Kirke skulle være i stand til at bære vidnesbyrd om og i klare ord erklære, at disse ting er sande, at Mormons Bog er sand, at de åbenbaringer, som profeten Joseph Smith fik, er sande, at bestemmelsen med dette sidste-dages værk er sand, og ifølge åbenbaringerne må og skal fuldføres.

Kristi andet komme.

Jeg tror, at Guds Søns andet komme ikke er langt borte, hvor langt ved jeg ikke, men jeg ved, at det er mere end hundrede år nærmere, end det var, da profeten Elias kom til profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland Templet d. 3. april 1836. Elias's ord tyder på, at vi er langt nærmere. Og denne fordums profet erklærede, at ved gengivelsen af de nøgler ville vi vide, at Herrens store og frygtelige dag er nær, ja står for døren. Jeg har åbnet skriften på det syvende kapitel i Matthæus Evangeliet, og jeg vil gerne læse syvende og ottende vers:

„Beder, så skal eder gives; søger, så skulle I finde; banker på, så skal der lukkes op for eder. Thi hver den, som beder, han får, og den, som søger, han finder, og den, som banker på, for ham skal der lukkes op“. (Matt. 7:7—8).

Alle kan kende sandheden.

Er der nogen god grund til, at ikke hver eneste levende sjæl skulle kende sandheden og vide, hvor den kan findes? Er der noget medlem af denne Kirke, som kan give en grund til, at han ikke ved, at Jesus Kristus er Guds Søn, at Joseph Smith var og er Guds profet, og at dette er Hans værk? Hvis vi mangler denne forståelse, kan vi dadle os selv derfor. Jeg har fuld tillid til vor Herres og Frelsers, Jesu Kristi ord; og når Han siger: „Beder, så skal eder gives; søger, og I skal finde, banker på, og der skal lukkes op for eder. Thi hver den, som beder, han får“, er jeg lige så sikker på, at hvert medlem af denne Kirke må vide med sig selv, at Gud lever, at Jesus Kristus er Guds Søn, og at dette er Hans værk, som Han har oprettet. Vi har ingen undskyldning for ikke at kende og have absolut tro og tillid til dette gengivne Jesu Kristi evangelium. Det er vor pligt at vide det. I en åbenbaring til Kirken for mange år siden, det vil sige i profetens dage, advarede han medlemmerne af Kirken mod falske profeter, falske ånder og imod dem, som lyver for at bedrage. Han gav os dengang et løseord, hvoraf vi kan vide det, men jeg gentager, dette løseord, som er givet af vor Frelser i Bjergprædikenen, er lige så sandt i dag, som det var for næsten to tusind år siden. Det er Hans ord og kan anerkendes og prøves i dag, lige så vel som det kunne af Hans disciple, da Han talte til dem i Bjergprædikenen. Når jeg taler med missionærer, spørger jeg dem ofte, ja næsten altid, om de har et vidnesbyrd om sandheden. Nogle af dem siger: „Nej, det har jeg ikke. Jeg tror, det er sandt, men jeg ved det ikke, men jeg er sikker på, at når jeg går på mission, vil jeg lære, at det er sandt.“ I deres hjerter giver de et ærligt svar, men jeg tror, de kender det bedre, end de siger. Det er imidlertid en ret for hvert døbt medlem af Kirken selv at lære gennem Herrens ånds åbenbarelse, at alt hvad jeg har sagt angående oprettelsen af dette værk er absolut sandt. Der er ingen verdens grund til, at ikke enhver skulle lære at kende, hvor han kan finde sandheden. Hvis han blot vil ydmyge sig og søge i ydmyghedens og troens ånd og gå til Herren, således som profeten Joseph Smith gik til Herren for at finde sandheden, vil han finde den. Der er ingen tvivl om dette. Der er ingen grund til, at menneskene ikke skulle finde den, hvis de blot vil lytte til Herrens ånds sagte hvisken og søge efter den, som han ønsker, at de skal søge efter kundskab til og forståelse af Jesu Kristi evangelium — ingen grund, undtagen hårdheden i deres hjerte og deres kærlighed til verden. „Banker på, så skal der lukkes op for eder“. Dette er mit vidnesbyrd, jeg ved det er sandt. Jeg ved det lige så sikkert, som jeg står her. Herren har åbenbaret det for mig, som Han har åbenbaret det for mine brødre. Må Herren velsigne Dem alle, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Vi bringer hermed en fortælling, skrevet af Marcus Bach, som ikke er medlem af Kirken. Vi mener, det vil være af interesse for „Stjernen“s læsere at se, hvorledes en udenforstående ser på Kirken og dens lærdomme.

MORMONEN

Af Marcus Bach.

Ted Logans interesse i mormonernes tro var åndelig, min geografisk. Han fulgte et religiøst spor, jeg landkort.

Vor protestantiske baggrund lignede meget hinanden. Vi var blevet indpodet med den samme katekismus, havde studeret samme kirkehistorie og bekendte os til samme tro. Eftersom vi blev ældre, følte vi begge, at der måtte være mere i religionen, end vi havde fundet i bøgerne, og jeg tror, at vi begge søgte efter, hvad det er, der kan hjælpe mennesket til at blive bedre. Vor søgen havde fulgt samme linier, indtil den dag da Ted fandt sit svar i mormonernes tro. Så sagde han: „En dag, når du også finder sandheden, vil disse linier løbe sammen.“

Omkring ved den tid, da han sluttede sig til mormonkirken, stod jeg en dag og så på udsigten fra en enlig, vindomsust høj i „The Green Mountains“ i nærheden af Sharon, Vermont. Mormonerne havde indviet dette uberørte sted med en obelisk, som lignede Washington-monumentet en miniature. Jeg fik at vide, at den vejede et hundrede tons, og at den var otteogtredive en halv fod høj, en fod for hvert år af den mands liv, til hvem den var indviet. På den mørkegrå granitsøjle var følgende inskription: „Til minde om Joseph Smith, profeten, som blev født her den 23. december 1805, og led martyrdøden i Carthage, Illinois, den 27. juni 1844.“

I nærheden stod „Mindehuset“, et beskedent hvidt træhus til minde om profetens barndom. Jeg gik ind og fandt i gæstebogen et gennemsnit af, hvad Amerika mener om mormonismen. Der foran mig stod kommentarerne i forskellige sprog, og med mange forskellige håndskrifter:

Dyb respekt for mormonernes tro.
Jeg fandt Gud gennem Joseph Smith.
Blev døbt her i dag. Vidunderlige tro!
Joseph Smith, en mand som har bedraget millioner.
Hvem kan tro alt dette?
Døm ikke, for I forstår ikke.
Jeg hjalp med til at trække monumentet herop sammen med mit hold.
Joseph Smith, en falsk profet.

Joseph Smith, en sand profet.
Profetens ånd hviler over mig.

Jeg rejste til den gård i nærheden af Palmyra, New York, hvor drengen Joseph kom hen med sine forældre. Her havde han i en alder af fjorten år et syn og hørte en stemme. For min døbte ven var dette Josephs første åbenbaring; for mig var det en legende. Jeg gik det korte stykke ad den smalle vej til resterne af et gammelt

Den hellige Lund

stakit, hvor et skilt lød: „Den hellige lund — stilhed udbedes." Jeg skubbede den rustne jernlåge op.

Smukke elme- og ahorntræer, som gav stedet ly fra verden udenfor, lod det blide eftermiddagslys komme ind og vævede mønstre på den græsdækkede skovbund. Ovenover mig dannede de gennemsigtige skyer sammen med himlens hemmelighedsfulde blå åndelige figurer, når de brødes mod de øverste blade på træerne. Mormonerne tror, at Joseph Smith så meget mere end dette. Han kom herhen en dag, forvirret over alle de mange kristne sekter, som i hans barndom „slog på vækkelsestrommer" i hinanden modstridende lejre. Han knælede ned i denne lund. Her, hvor jeg stod, bad han højt om Gud ville vise ham den sande tro. Svaret var en stråle af lys, som brød gennem træerne og strakte sig helt op i himlen som et højt tårn. Forvirret så han på den og så to personer. Han hørte en stemme: „Det

er min elskede Søn, hør Ham!" Han var næsten kommet til sig selv, da stemmen fortsatte og sagde til ham, at han ikke skulle slutte sig til nogen af de eksisterende trossamfund. „De er mig nær med deres læber, men deres hjerter er langt fra mig. De lærer falske lærdomme og menneskebud. De har en slags gudfrygtighed, men fornægter dens kraft. Snart vil evangeliets fylde blive åbenbaret for dig."

Dette var dengang hellig grund. Dette var stedet for det første store mormon-mirakel. Men jeg så kun drivende skyer. Stemmerne, jeg hørte, var kvidrende fugle. I stilhed fik religionens mysterium mig til at tænke; ikke alene mormonernes religion; enhver religion med sine påstande om mirakler og stemmer og syner.

Jeg hørte lyden af nogen, der nærmede sig. Ind i lysningen kom en ældre mand, som nikkede til hilsen og langsomt gik hen til en forvitret bænk i udkanten af lunden. Han satte sig ned, og lagde omhyggeligt sin hat ved siden af sig. Så lænede han sig tilbage og lukkede øjnene.

Jeg gik omkring i lunden og så interesseret på de mange navnetræk, som tankeløse mennesker havde skåret i træerne. Efter et øjebliks forløb talte den fremmede. „Er det Deres første besøg her?" spurgte han.

„Ja. Og Deres?"

„Jeg kommer her tit," sagde han. „Her er meget fredeligt."

„Er De mormon?"

„Ja, jeg er."

„Har De altid været det?"

„Nej."

„Syntes De ikke, det var svært at tro på nogle af disse mormonmirakler, som f. eks. det, der siges at have fundet sted her?"

„Meget svært," tilstod han.

„Det kan jeg tænke mig," sagde jeg.

„Meget svært," gentog han, som om han genkaldte sig hindringer, som havde syntes uovervindelige på hans søgende vej. „Men så huskede jeg, at det, som fandt sted her, ikke er så usædvanligt i religionen."

„Hvad mener De med det?"

„En stemme kom til Samuel," sagde han. „Engle stod ved Abrahams telt. Hyrder hørte en sang om natten og så en himmelsk hærskare. Disciplene blev fyldt med den Helligånd. Disse og mange andre hændelser er ligesom profetens oplevelser. Åbenbaringens dag er ikke forbi. Religion er en trossag. Der er altid noget, som vi må acceptere, når vi tror."

Vinden blæste mellem træerne. Skyerne drev afsted på deres hemmelighedsfulde, uhemmede måde. Måske havde den gamle mand ret. Men der var noget ved mirakler i staten New York, som syntes meget mindre ægte end mirakler i de bibelske lande. Hvorfor, vidste jeg ikke. Jeg tænker, jeg var blevet så indpodet med den slags ting som „sangen i natten" og de himmelske besøg, som er gengivet i Den Hel-

lige Skrift. Tiden gjorde også sin del. Det var meget lettere at acceptere beretninger for nogle tusind år siden end at tro på det, som var sket i det sidste århundrede. Når alt kom til alt, var den unge Joseph ikke den unge Samuel, skønt jeg et øjeblik tænkte på, hvorfor han ikke skulle have samme ret til at høre stemmer, hvis himlen ønskede det. „Åbenbaringens dag er ikke forbi" var et grundlæggende mormon-begreb, og jeg kunne ikke sige, at jeg ikke var enig i dette. Men der var ingen linier i Ted Logans og min søgen, der løb sammen, da jeg forlod den hellige lund. Han havde, ligesom den fremmede, viljen til at tro; jeg var nødt til at undersøge.

Ikke langt fra indgangen ved den smalle vej, lige på den anden side af vejen, stod det Smith'ske hus. Dette var også historisk vigtigt, og føreren førte mig ærbødigt op ad den spinkle trappe til Josephs soveværelse.

„Er det her, han havde sit andet syn?" spurgte jeg.

„Englen Moroni viste sig flere gange for Joseph," lød svaret. „Men det hus, hvor det første besøg fandt sted, var en træhytte, som stod på den anden side af vejen. Desværre er den blevet revet ned."

„Hvor gammel var Joseph, da Moroni første gang viste sig for ham?"

„Han var atten år."

„Og han fik at vide, hvor guldpladerne var skjult?"

„Ja, pladerne og Urim og Thummim. Det er de krystalkugler, som skulle hjælpe ham med oversættelsen. Nogle kalder dem magiske briller. Der var også en brystplade, som de passede til, og den må have set ud som brystpladerne hos de fordums højpræster."

„Så gik Joseph vel ud og gravede skatten op?"

„Nej," svarede føreren. „Englen Moroni viste sig for ham tre gange under den første besøgsperiode. Han tog Joseph med sig til Cumorah-Høj og viste ham skjulestedet. Han viste ham bogen og brystpladen. Men der gik først en lang prøvetid, før Joseph fik tilladelse til at modtage dem. Han måtte vente i fire år."

„Vidste hans forældre noget om alt dette?"

„Ja, det gjorde de."

„Hvad sagde de til det?"

„De vidste, det kom fra Herren, men de holdt hemmeligheden for sig selv, så meget de kunne. De vidste, at Joseph var blevet valgt til en særlig mission."

„Ingen andre vidste noget om det?"

„Joseph giftede sig med Emma Hale omkring dette tidspunkt, og hun kendte naturligvis også historien. Man siger, at hun ventede ved foden af Cumorah-Høj den dag, da bogen blev overleveret til Joseph. Hun ventede i vognen og vidste, at miraklet var ved at blive udført. De må besøge Cumorah-Høj. Der er meget smukt, men jeg tror næsten, at den var endnu smukkere, da Joseph stod der sammen med englen."

Kort tid derefter så jeg også Moroni strålende og uimodståelig mod

den fjerne himmel. Stående med den højre hånd rakt op imod himlen herskede han over det omliggende land fra det højeste punkt på Cumorah-Høj. Han kom ikke til mig. Jeg klatrede op ad den lange græsklædte skråning og kom op til ham. For Joseph var han ånd og materie. For mig var han kun en modelleret figur på toppen af en høj søjle. Dog syntes han fra sit ophøjede stade at sige: „Her på dette

Cumorah Høj i staten New York.

sted blev guldpladerne virkelig begravet for fjorten hundrede år siden. Her åbenbarede jeg pladerne for Joseph Smith. Her sagde jeg til ham: „Gud har arbejde for dig at udføre, og dit navn skal bevares for godt og ondt blandt alle folk.““

Det var kun genklangen af mine tanker. Brudstykker af mormonernes historie gik gennem mit sind på dette sted, hvor mormonernes historie blev født. Ved slutningen af det fjerde år af prøvetiden, da Joseph var enogtyve år gammel, fik han her af Moroni ordre til at grave jorden bort over en stor sten. Så satte han en løftestang ind under den og løftede den op. Foran ham lå den religiøse skat. Guldpladerne var omkring syv tommer brede og otte tommer lange, papirtynde og fæstet sammen med tre ringe nær ved kanten. I tykkelse målte bogen seks tommer. En del af den var forseglet, hvilket betød, at den indeholdt profetier for en endnu senere åbenbaring. I nærheden af pladerne lå brystpladen sammen med krystal-brillerne. Joseph rørte ved disse ting og beføle dem.

Moroni gav ham kræfter til at bære dem, skjult under frakken, ned til det sted, hvor hans hustru ventede. Ophidsede kørte de hjem, og

Joseph fortalte historien først til sin fader og sin moder, og derefter til sine to brødre og sin søster. Omhyggeligt skjulte han de kostbare skatte og overholdt derved Moronis befaling om ikke at vise dem til nogen på det tidspunkt. Medlemmerne af hans familie bevarede hans fortælling i deres hjerte. Snart skulle arbejdet med oversættelsen begynde. Snart skulle Joseph få besked om, hvorledes dette skulle gøres. „I sandhed," sagde hans fader, „dette er fra Herren."

(Fortsættes)

MIKROFOTOGRAFERING

EKSTRABLADET i København indeholdt den 8. november 1951 følgende artikel:

Milliongave fra U. S. A.s mormoner

De danske landsarkiver mikrofilmes til mormonstaten, der skænker Danmark kopi.

Det danske rigsarkiv — og dermed den danske stat — har fornylig modtaget og modtager fremdeles en kæmpegave fra mormonstaten Utah i De forenede Stater. Gaven består af en filmkopi af den største mikrofilmoptagelse, der nogen sinde er udført i Europa — mikrofotograferingen af de danske kirkebøger, folketællinger, skifteprotokoller og andre vigtige gamle arkivalier.

I 1946 stillede „The Genealogical Society", mormonernes genealogiske selskab i Salt Lake City i Utah, en forespørgsel til det private danske mikrofilmselskab „Microprint", om man kunne påtage sig mikrofotograferingen af de danske arkiver. Ved enestående imødekommenhed fra rigsarkivet og landsarkiverne kunne selskabet gå i gang med arbejdet, og indtil dato har man i al stilfærdighed fuldendt mikrofotograferingen af samtlige danske folketællinger og lægdsruller indtil 1860, man har optaget alle kirkebøger på Sjælland, Lolland-Falster, Møn, Bornholm og Nørrejylland, og er snart færdige med skifteprotokollerne i de samme områder.

I alt er der siden nytår 1947 optaget 344.080 meter mikrofilm, der rummer 8.187.212 billeder. Man har filmet ialt 16.000.000 sider kirkebøger, folketællinger, lægdsruller og skifteprotokoller.

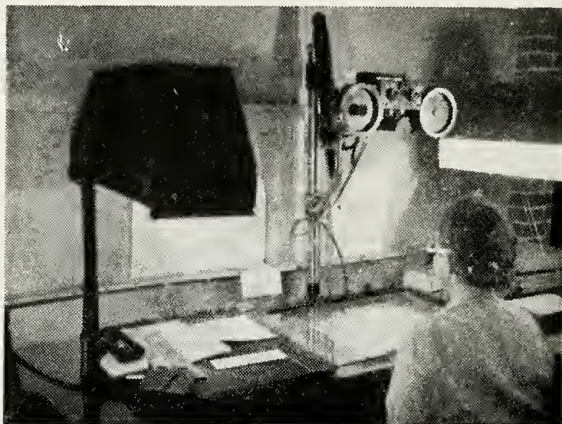
Religiøse slægtsstudier.

Hvad er nu meningen med dette gigantarbejde? EKSTRABLADET har ladet spørgsmålet gå videre til mormonernes leder her i landet, præsident Sorensen fra mormontemplet på Frederiksberg.

— Naturligvis er baggrunden mormonernes særlige religiøse opfatfattelse, der kræver dåbshandlinger udført for de afdøde i mormonenes templer verden over. Kun ved dåben bliver mennesket rent, så det kan komme i himlen, og derfor er denne dåbshandling, *af* os og

for vore forfædre, så vigtig. Hver familie påtager sig studiet af sin egen slægt, så langt tilbage man kan komme, og så snart man er nået til vejs ende, kan dåbshandlingen finde sted.

Men disse slægtsstudier kræver et meget indgående kendskab til slægtshistorien over hele verden. Slægtslinierne kan føres tilbage til andre lande etc., og derfor er mormonernes store genealogiske selskab tvunget til at iværksætte denne mikrofotografering i alle ver-

Mikrofotografering i landsarkivet i Viborg

dens lande, og filmen sætter i virkeligheden vores kæmpemæssige arkiv i Utah i stand til at kortlægge hele menneskehedens historie.

Samtidig med at arkivet i Utah er verdens største, er det velsagtens også verdens mindste — i forhold til sin størrelse! Ingen steder har man som i Utah sat mikrofilmoptagelserne i system. Og til hjælp ved tydningen af kirkebøgerne på de fremmede sprog er der ansat særlige tolke. Der er f. eks. knyttet flere danske til fortolkningsarbejdet i Utah, slutter præsidenten.

Storslået tak.

Som en tak for de danske myndigheders imødekommenhed med at stille sine arkivalier til rådighed for mikrofotograferingen har Mormonkirken i U. S. A. gennem „Microprint" skænket den danske stat en fotokopi i positiv af samtlige de film, der hidtil er optaget, og gaven vil blive fortsat i det par år, man har igen for at afslutte fotograferingen.

For det første erlægger det amerikanske genealogiske selskab betaling for mikrofotograferingen i hård valuta, og det er overordentlig store beløb, der her er tale om. For det andet skænker man Danmark et helt nyt „rigsarkiv" i mikrofilm, hvorved man sikrer de uerstattelige arkivalier mod undergang.

Når dertil kommer, at de danske biblioteker nu om kort tid — som

meddelt fornylig af EKSTRABLADET — tager fat på mikrofotograferingen af de danske avisarkiver, er et af videnskabsmændenes hovedproblemer løst tilfredsstillende. Dansk historieforskning er sikret materiale langt ud i fremtiden.

Radio-udsendelse.

I forbindelse med spørgsmålet „mikrofotografering" havde den danske statsradiofoni en udsendelse lørdag den 5. januar 1952.

I denne udsendelse havde journalist Jørgen Buch, som har en del med radioen at gøre, tilrettelagt bl. a. et besøg på landsarkivet, hvor der blev ført en samtale mellem herr Buch og missionspræsident Edward H. Sorensen. Vi bringer her den fulde ordlyd af de stillede spørgsmål og svarene derpå:

1. Hvordan og hvornår begyndte dette gigantarbejde her i landet?

I efteråret 1938 skrev vi til de danske arkiver om at få fotograferet de danske kirkebøger. Arkiverne satte os i forbindelse med daværende arkivar Hassø, som havde beskæftiget sig med mikrofotografering i mindre stil. Han udførte nogle prøver til os i løbet af 1939, og efter at de danske myndigheder havde givet tilladelse til vor fotografering på de vilkår, som vi havde tilbudt, nemlig en gratis filmkopi af alt, hvad vi fik fotograferet, meddelte vi ham i foråret 1940, at arbejdet kunne begynde. Dette brev fik han ikke på grund af den tyske besættelse, men efter krigen fik vi forbindelse igen, og i efteråret 1946 tog fotograferingen sin begyndelse.

2. Hvad er det for materiale, der fotograferes, og hvor opbevares det?

For det første er der alle kirkebøgerne op til 1860; de findes i de 4 landsarkiver i København, Odense, Viborg og Aabenraa.

Så er der alle skifteprotokollerne op til 1860, som også opbevares i landsarkiverne; nogle findes dog også i rigsarkivet.

Dernæst har vi i rigsarkivet også fået fotograferet alle folketællinger og alle lægdsruller, for begge gruppers vedkommende også op til 1860.

3. Hvem har udført og udfører dette kæmpearbejde her i landet?

Ja, i nogle lande som for eksempel Norge har vi selv foretaget fotograferingen. I andre lande som for eksempel Sverige og Finland har vi sluttet aftaler med lokale firmaer. Her i landet er arbejdet blevet udført ved direktør, magister Arthur G. Hassø, som i mange år har arbejdet med mikrofotografering.

4. Hvor mange optagelser har Deres kirke fået optaget her i landet indtil nu?

Indtil 1. december i fjor er der til U. S. A. afsendt ialt 8 millioner 355.000 optagelser. Det svarer til ialt over 16 millioner sider. Inden fotograferingen er fuldført, vil disse tal antagelig være kommet op på 10 millioner optagelser eller henved 20 millioner sider. Hvis alle disse sider blev lagt ved siden af hinanden, ville de dække et areal på ca. halvanden kvadratkilometer eller 275 tønder land.

5. *Hvor meget fylder alle disse mange optagelser, hvis man skal udtrykke det i meter film?*

Indtil dette tidspunkt er der til fotograferingen i Danmark anvendt så megen råfilm, at hvis disse tusinder af negativfilm og kopifilm blev sat sammen til een lang filmstrimmel, ville den blive over 700 km lang og kunne række fra København til München i fugleflugtslinie. Inden vi er færdige, vil vi nå op på mellem 800 og 900 km film.

6. *For de danske arkivmyndigheder må fotograferingen vel være en stor fordel?*

Ja, alt det arkivmateriale, som vi fotograferer, er jo nu for fremtiden sikret dobbelt: dels ligger der nu en negativfilm af det hele i U. S. A., dels får arkiverne selv, uden at det koster dem een øre, en positivfilm af det hele, og den kan arkiverne jo anbringe et andet sted end selve arkivalierne. Arkiverne har således fået sikret ganske gratis og på dobbelt måde store betydningsfulde grupper af sine store samlinger af arkivalier. Den danske stat kan jo kun være tilfreds med på denne måde at have sparet en stor udgift til sikrings-mikrofotografering.

7. *For Danmark må dette store foretagende vel have betydet en god dollarsindtægt?*

Ja, jeg kan fortælle, at indtil nu har vor fotografering i kontante beløb tilført Danmark over 156.000 dollars eller over 840.000 kroner med de skiftende kurser. Men hertil kommer yderligere værdien af de kopifilm, som bliver her i landet, og de toldafgifter og den omsætningsafgift, som vi har betalt ved indførselen af råfilmen.

8. *Hvornår venter De arbejdet i Danmark afsluttet?*

I løbet af nogle måneder vil vi formentlig være færdige med alt, hvad der er givet tilladelse til at fotografere, hvis der da ikke skulle opstå uventede forhindringer.

9. *Hvad er grunden til, at Deres kirke mikrofotograferer her i landet og andetsteds?*

Vi tror på frelse for de døde, og da dåben er en betingelse for at komme ind i Guds rige, må man udføre dåbshandlingen for dem, og det sker i vore templer ved en stedfortræder. Men inden vi foretager dåben for de døde, er vi nødt til at skaffe os oplysninger om dem: fulde navn, fødselsdato, dødsdato o. s. v., og vi er derfor interesseret i de optegnelser, der bliver mikrofilmet, idet vi på de negative optagelser, som bliver sendt til Kirkens hovedkvarter i Salt Lake City og opbevaret i arkivet dér, har adgang til at få alle de oplysninger, vi har brug for.

MORMON=MISSIONÆRERNE

præsenterer

„Songs of the West“

bl. a. **Amerikanske folkesange — Negro=spirituals — Cowboy=sange —** endvidere nogle af **Kirkens egne sange** samt **danske folkeviser og =sange.**

Desuden medvirker den amerikanske koncertpianist, missionær ***Th. Skabelund.***

Koncerter afholdes i 21 byer som meddelt i sidste nr. af Stjernen.

Kirken ude omkring.

Vi har for øjeblikket 14 organiserede grene i Danmark, 1691 medlemmer af Kirken, og 110 missionærer.

Der var ved slutningen af 1950 1541 wards og grene i hele Kirken, og 43 missioner.

Medlemmer i stavene	898.478
" i missionerne	212.836
Ialt......	1.111.314
Antal missionærer i Kirkens missioner	5.313
Beskæftiget med missionærarbejde i stavene	4.527
Ialt missionærer......	9.840

I året 1950 blev der ydet 10.500 arbejdsdage til opbygningen af biskops-forrådshuse og andre bygninger til Velfærdsplanen. I tilslutning til dette blev 94 opbygnings- og genopbygningsprojekter fuldfort af brodrene til hjælp for mindre heldigt stillede medlemmer.

Alt stof, som ønskes optaget i „Skandinaviens Stjerne", bedes indsendt til „Skandinaviens Stjerne"s kontor, Priorvej 12, København F., inden den 5. i måneden forud for den måned, hvor det ønskes udgivet.

Kredslærernes budskab

Tiende trosartikel, — sidste del.

Vi tror ...... at jorden vil blive fornyet og få sin paradisiske herlighed.

Om disse store og herlige begivenheder er der mange profetier. Læs f. eks.: Math. 19: 28, — Ap. G. 3: 19—21, — Ap. G. 1: 11, — Sach. 14:4 , — Es. 40: 1—5, — Aab. 6: 14, — men forinden vil de ugudelige blive udryddet, så jorden vil blive renset og milleniet vil tage sin begyndelse. — Læs Es. 11: 4—9, og Es. 65: 21—25.

De døde skal opstå, — nogle ved Kristi komme, andre gennem de 1000 år og nogle først ved tusindårsrigets slutning. — Læs herom: Job 19: 25—26, — Es. 26: 19, — Esek. 37: 11—14, — Hos. 13: 14, —

Moses (K. P.) 7: 56—57, — 2. Nephi 9: 6, 12—13, — Helaman 14: 15—17, — Mosiah 15: 20—25, Alma 40: 2—6, — Alma 40: 16—24, — Math. 14: 1—2, — Joh. 11: 24, — 1. Kor. 15: 20—23, — 1. Tes. 4: 14—17, — Lære og Pagter 88: 95—98, — Aab. 20: 5.

Ved afslutningen af de 1000 år skal jorden undergå en fuldstændig forvandling og blive en celestial klode. — Læs herom i Lære og Pagter: 29: 22—25, — 88: 25—26 og 130: 9.

Lykkelig den som får lov at være med i alle disse store begivenheder og den første opstandelse, — vel værd at arbejde for.

Ejnar Nielsen.

„Nyt fra hjælpeorganisationerne“

Kvindelig hjælpeforening.

Vi giver Dem i denne måned nogle tanker fra en tale, som en af vore apostle holdt ved den sidste Kvindelig hjælpeforenings Konference i Salt Lake City, og jeg håber, det vil give os alle noget at tænke på og opmuntre os i vort arbejde her og i de ting, vi udfører for vore søskendes velfærd.

„En af de kundskabsmarker, som præsidentinderne i Kvindelig hjælpeforening må gøre sig bekendt med, er Kirkens Velfærds-mark, derunder baggrunden for dens program, dens endelig mål, dens øjeblikkelige opgaver, dens organisation, dens fremgang, og hvem der skal modtage hjælp gennem den......

En af de aktiviteter, hvor vi har gjort meget godt, men hvor vi har et endnu større arbejde at udføre, er at tage os mere personligt af de medlemmer, som trænger til vor hjælp. Vi har endnu meget at udføre med hensyn til at undervise dem, som stifter hjem i, hvorledes de skal lægge et budget og leve efter det, hvorledes de skal føre hus, hvorledes de skal lave mad, hvorledes de skal sy, ja og hvorledes de skal holde deres hjem og sig selv rene. Sommetider er der en tendens til at udføre ting for dem, som de selv kunne udføre, i stedet for, at vi skulle tage tiden til og ulejligheden med at undervise dem og give dem øvelse i, hvorledes de skal gøre det. Vi må ikke blive ligesom prinsen, som kastede en mønt til tiggeren. Vi må lære, at gaven uden giveren er tom.

Jeg har hørt nogen fremføre, at det er tåbeligt at give en kvinde stof til at sy en kjole af, når hun ikke har nogen symaskine. Nuvel, der er symaskiner i Kvindelig hjælpeforenings lokaler, hvor en søster, som ikke har nogen maskine, kan komme hen og hvor hun kan lære at sy.

Det ville ikke være nogen skade til at huske på den vidunderlige sang „En stakkels sorgbetynget mand“, som profeten fik John Taylor til at synge to gange for ham i fængslet i Carthage den skæbne-

svangre eftermiddag, da han led martyrdøden, og så gentage den atter og atter, indtil betydningen af den rigtig går op for os. Jeg er overbevist om, at man kan finde godgørenhed, den rette Kristi kærlighed, hurtigere ved at hjælpe de ulykkelige end på nogen anden måde. Jeg tror fuldt og fast, at udviklingen af denne del af vort arbejde (jeg mener ved at give mere af os selv, når vi hjælper de fattige) står mellem os og det strålende tusindårsrige, som vi beder om."

(Apostel Marion G. Romney).
Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Mindeord.

Hvor er vi lykkelige indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, når vi kan sige, at døden er ikke det sidste! — Disse ord efterlod en af vore kære søstre, Kirstine Thomassen, sig til sine efterladte. Ja, det er herligt at kunne sige dette, men lad os som denne søster udføre alt hvad man kan på denne jord, for jo mere man lærer og forstår om evangeliet, jo længere vil vi være, når vi går herfra. Og — mine kære søstre indenfor Kvindelig hjælpeforening — lad os alle prøve at være et eksempel ligesom denne søster var og har været igennem de mange år, hun har arbejdet indenfor denne organisation her i Aarhus. Kvindelig hjælpeforening var jo, og har altid været hendes hjertebarn.

Vi har indenfor Kvindelig hjælpeforening igennem året mistet søster Marie Andersen, søster Dorthea Nielsen og søster Kirstine Rasmussen, og alle har de virket indenfor vor søsterforening, og altid lod det, hvor glade de var for dette arbejde. — Man hører ofte fra de ældre: „Ja, nu er jeg for gammel til at arbejde i Kvindelig hjælpeforening!" — Men ingen bliver for gammel. Der er arbejde, som kan udføres af enhver aldersklasse. Og til slut: Husk, at eksemplet vil altid stå som et minde om dem, der gik bort. Lad os i det nye år begynde at være eksempel!

Marie Haun, Aarhus.

Søndagsskolen.

At holde sabbatsdagen hellig.

Husk, Herren sagde: „Seks dage skal du arbejde og gøre alt dit arbejde; men den syvende dag er Herren, din Guds sabbatsdag; på den dag skal du ikke arbejde."

Læg her mærke til, at budet er dobbelt; det er bestemt, at man skal arbejde de seks dage — der er ingen plads for den dovne eller for dagdriveren eller for den, der skulker. Og lige så streng er befalingen, at på sabbatsdagen „skal du ikke gøre noget arbejde."

Det er ikke nok at afstå fra at gøre de ting, som ville forhindre, at dagen blev holdt hellig, men der er nogle ganske bestemte ting, som

vi skal gore for at ære sabbatsdagen. Det forlanges af os, at vi skal gå til bønnens hus; vi skal ofre vore sakramenter for den Højeste; vi skal faste og bede til rette tid; og vi skal stå på hellige steder; vi skal hvile og vi skal dyrke Gud.

Ved at hvile forstås ikke, at vi skal drive omkring hele dagen i huset eller i haven, men at vi konsekvent skal deltage i møderne for at dyrke Herren og drikke af kundskabens og lærdommens kilde, nyde samværet med vor familie og blive oploftet gennem musik og sang. En god mand, som jeg kender, men som har misforstået det, påstod, at han kunne få meget mere ud af en god bog om sondagen, end han kunne få ved at deltage i et nadvermøde, og sagde, at gudstjenesterne næppe nåede op til hans niveau.

Men jeg siger, at vi går ikke til søndagsmoderne for at blive underholdt eller moret; vi går der for at dyrke Gud. Det er en personlig pligt, og ligegyldigt hvad der bliver sagt fra talerstolen, blot man ønsker at dyrke Herren i ånd og sandhed, bor man gøre det ved at deltage i møderne, nyde nadveren og fordybe sig i evangeliets skonheder. Hvis man ikke får noget ud af nadvermodet, er fejlen ens egen. Ingen kan dyrke Gud for dig; du må selv tjene Herren.

(Ældste Spencer W. Kimball).
Sondagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

„Og jeg befaler, at I skal undervise hinanden i rigets lære. Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer......“
(Lære og Pagter 88: 77—78).

Hensigten med Primary-arbejdet er at undervise om evangeliet til Kirkens born og til alle venner, som kommer i Primary. Det er vor pligt at lære dem „at bede og vandre oprigtigt for Herren“. Hvorledes kan vi gøre dette, hvis der er stoj, forvirring og uro?

Lad os i denne måned sætte os som mål: „Jeg vil hilse i ro og orden på mine venner“. Hvis bornene oplæres til at hilse på en pæn og stille måde på hinanden i Kirken, og der bliver holdt opsyn med dem, når de går ind i bygningen, er der mulighed for, at resten af Primary-mødet vil gå mere glat.

Det er ønskeligt, at hver lærerinde er på sin plads, rede til at tage imod bornene og hilse på dem, når de skal sætte sig på deres pladser. Hvis det på nogen måde er muligt, bor lærerinderne eller et medlem af grensforstanderskabet tage imod børnene ved døren og i forhallen. Lad os i denne måned udpege to eller tre af bornene til at tage imod de andre børn, når de kommer. Dette vil naturligvis kræve opsyn, men måske kan der komme noget godt ud af det. Lad os prove, kære Primary-medarbejdere, om vi ikke i det kommende år kan gore noget til, at vor Primary kan blive bedre og bedre!

Må Herren velsigne Dem i alt Deres arbejde med bornene!

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Vi lever langt borte fra de steder, hvor Herrens skønne templer stræber mod himlen med deres tårne og spir.

Dette har ikke kunnet undgå at indvirke på mange sidste dages hellige ude i Adspredelsen, så de har følt, at de kun kunne udføre så lidt på genealogiens område, da de muligvis aldrig fik lejlighed til at emigrere.

Denne fejlagtige opfattelse må ikke blive en søvepude for nogen, så de undgår at gøre noget arbejde for deres hensovede.

Det er således, at om vi blot udfører det indsamlende arbejde, bliver tempelarbejdet udført.

Vi har allesammen slægt og venner, som vi sætter meget pris på. Kunne vi tænke os ophøjelse og salighed uden i deres nærhed?

Tænk på dem, du elsker, der er gået bort, og som du måske har forsømt at gøre noget for.

Er den tanke ikke uudholdelig, at der skulle kunne rettes bebrejdelse mod dig for forsømmelighed mod disse afdøde?

Tøv derfor ikke med at påbegynde dit genealogiske arbejde.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

Vi lever i dag i en farlig tid. Rædsel, frygt, ødelæggelse og den største ubarmhjertighed, så stor, at man næsten ikke kan forestille sig den, vises menneskeheden. For utallige millioner er der ingen sikkerhed eller tilflugtsteder. Had og egenkærlighed og magtbegær har slået deres kløer i menneskenes hjerter. Der er blevet lovet os beskyttelse, hvis vi vil tjene vor Gud, men hvis vi ikke vil, har vi intet løfte. Som præsident George Albert Smith engang sagde: „Hvis medlemmerne af denne Kirke fortsat vil holde Guds befalinger, efterleve deres religion, sætte et eksempel for verden, elske deres næste som sig selv, vil vi gå fremad, og stadig større lykke vil følge os.“

Lad os alle følge de instruktioner, som vi får fra vore inspirerede ledere og holde os på Herrens sti, så vil vi finde fred og beskyttelse fra verdens syndigheder og ødelæggelser.

„Vælg i dag, hvem I vil tjene.“

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Fra missionsmarken

København: Under ledelse af broder Einar Corelli og med broder Niels Henriksen som organist afholdtes der i København julekoncert søndag den 23. december. Til trods for, at det var sidste søndag for jul, og butikkerne var åbne, var der stuvende fuldt hus, og ingen fortrød, at de var kommet, thi koncerten var en stor oplevelse, som vi sent vil glemme. Københavns grens sangkor sang, og desuden medvirkede et stort strygeorkester, bestående af 18 ikke-medlemmer af Kirken. Der fremfortes bl. a. en julekoncert af Arcangelo Corelli og en julekantate af Finn Viderø for blandet kor og strygeorkester. Som solister medvirkede Bergliot Salin, Barry Eklund og Orval Skousen. Tilstede ca. 275 *M. K.*

Odense: De to nyoprettede engelsk-klasser i Odense gren, der begge har haft god fremgang, havde onsdag den 19. december en lille julefest, der forløb meget fornojeligt. Salen var smukt pyntet med gran og anden julepynt. I lobet af aftenen sang deltagerne bl. a. danske og amerikanske julesange, og humøret var højt til det sidste.

Lørdag den 29. december havde Odense Primary juletræsfest, hvor bornene selv underholdt med små vers om julen; der blev uddelt poser med appelsiner og tyggegummi i, og serveret lagkage og saftevand. Ind imellem dansede børnene om juletræet og legede forskellige lege. Det var en dejlig dag, og som en festlig afslutning fik børnene en lille gave med hjem.

Nytårsaften i Odense forløb på en meget festlig måde. I salen var indrettet isbar, pølsebar, fiskedam og en bar med forfriskninger. Hele aftenen var en overdådighed af festlige overraskelser og fikse påfund; forskellige af Kirkens medlemmer optrådte med morsomme sketches og sange, der var bl. a. en munter gengivelse af en Storm P. figur og nogle konkurrencer, hvor mange fik lejlighed til at deltage. Imellem hvert nummer blev der danset, afbrudt af en auktion over små gaver, hver havde medbragt. Aftenen sluttede med, at koret sang to sange, så hortes de tolv slag i radioen, og til sidst sang alle „Kongernes Konge" og ønskede hinanden „Godt nytår". Det var en vældig fin fest, og alle morede sig dejligt. *H. R.*

Herning: I Herning afholdtes en grensbazar den 8. december. Tilstede var 60 søskende og venner. Der var underholdning, hvor de forskellige organisationer opførte skuespil, sketches, mannequinopvisning o. lign. Der serveredes forskellige forfriskninger, bl. a. „chili". Af boder var der håndarbejdsbod, pilekast, boldkast, keglebane, sodavandsfiskeri samt fiskedam. Der kom søskende fra flere andre grene, ja helt fra Aalborg.

Vi vil gerne takke alle for deres tilstedeværelse og hjælp.

På Herning grens vegne:
Edgar Dodd.

Randers: Lørdag den 3. november 1951 afholdt Kvindelig hjælpeforening i Randers en fest med bazar. Et program med sang af Kvindelig hjælpeforenings kor og opførelse af en sketch, som nærmest var propaganda for Kvindelig hjælpeforenings arbejde, blev udført. På bazaren var der salg af meget godt tøj, broderede duge samt andet fint udført håndarbejde af forskellig slags; der var også stort salg af lækre kager o. m. a. Alt i alt var det en meget vellykket fest. Tilstede ca. 95.

Lørdag den 15. december afholdt Kvindelig hjælpeforening i Randers en fest med spisning for de ældre søskende; der blev serveret flæskesteg med rødkål og dessert; senere fik vi chokolade. Præsidentinden bød os alle velkommen; programmet for aftenen var afvekslende oplæsning, sang, deklamation o. s. v. under broder Thomas Christensens ledelse. Der var også fremvisning af lysbilleder. Til sidst uddeling af julepakker til hver enkelt. Og vi gik hjem efter at have tilbragt en dejlig og munter aften sammen. Tak!

Anden juledag afholdt søndagsskolen i Randers juletræsfest. Forstander Rasmus Jensen bød os alle velkommen; derefter gik både børn og voksne omkring det smukt pyntede juletræ, syngende julens skønne sange; derefter var der uddeling af poser med godter. Så blev der opført et tableau ved nogle af børnene, som fremstillede Josef og Maria med Jesusbarnet og hyrderne. Juletræet blev flyttet til side, og børn og voksne deltog i leg i en timestid, hvorefter vi gik hjem efter at have tilbragt en god julefest sammen. *Alex.*

Horsens: Lørdag den 1 december afholdt den Kvindelige hjælpeforening i Horsens bazar.

Aftenen indledtes med et kort program, bestående af sang, musik og oplæsning. Derefter gik man over til at sælge de forskellige varer, som medlemmerne havde forarbejdet gennem året. Desuden var der boder med forfriskninger og boder, hvor de tilstedeværende kunne vise deres dygtighed.

Aftenen forløb meget fint, der var ca. 200 tilstede, og overskudet var også godt.

Nytårsaftenen afholdtes en fest, tilrettelagt af fire-side. Der indledtes med spisning, og derefter blev der leget, hvor såvel de unge som de ældre deltog med godt humor. Da klokken var 12, skød vi det nye år ind, hvorefter der blev serveret forfriskninger.

Så gik vi hver til sit, med en tak for det gamle år og de bedste ønsker for det nye. *J. W. A.*

Nyborg: Lørdag den 15. december afholdtes i Nyborg en julekoncert, hvor Odense grens sangkor med ældste Paul Hansen som dirigent medvirkede. Foruden nogle dejlige julesange fra koret hørte vi oplæsning og solonumre i sang og musik.

Det hele blev smukt fremført, og der var en dejlig stemning tilstede. Aftenen var en god indledning til julen. Tilstede 72.

V. V. N.

DÅB

ODENSE:

2. december 1951:

Svend Georg Jensen, døbt af ældste Douglas Harmon, håndspålæggelse af samme.

Ella Harriet Ingeborg Hansen Jensen, døbt af ældste Richard W. Goldsberry, håndspålæggelse af samme.

23. december 1951:

Laurits Peter Nielsen, døbt af ældste H. Mervyn James, håndspålæggelse af ældste James O. Mason.

Agnethe Marie Elise Kristine Nielsen, døbt af ældste H. Mervyn James, håndspålæggelse af ældste James O. Mason.

Harry Vandkilde, døbt af ældste Paul Hansen, håndspålæggelse af ældste Ted R. Schofield.

Niels Peter Larsen, døbt af ældste James O. Mason, håndspålæggelse af ældste H. Mervyn James.

KØBENHAVN:

6. januar:

Thyra Johanne Marie Thams, døbt af ældste Harry Petersen, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

Esbjerg: 5. november 1951: Herluf Nielsen og Inger Jensen Nielsens søn, Finn Nielsen, velsignet af ældste Johs. A. Sørensen.

København: 23. december 1951: Curt Hjalmar Rieland Hansen og Inge Aase Rosenlund Bømervang Rieland Hansens søn, John Rieland Hansen, velsignet af ældste Alma Andersen.

Silkeborg: 2. december 1951: Heinrich Sand Andersen og Agnes Viola Lauritzen Sand Andersens datter, Elisabeth Sand Andersen, velsignet af faderen.

Aalborg: 4. november 1951: Villy Petersen og Margit Alice Dal Christensen Petersens søn, Brian Villy Dal Petersen, velsignet af ældste Jay C. Mortensen.

Odense: 5. januar 1952: Laurits Peter Nielsen og Agnethe Marie Elise Kristine Nielsens to døtre, Tove Nielsen og Hanne Nielsen, velsignet af henholdsvis ældste H. Mervyn James og ældste James O. Mason.

Ordinationer:

Aalborg: 7. november 1951: Christen Bredgaard Jensen ordineret til præst af ældste Verner H. Andersen.

Silkeborg: 27. november 1951: Knud Sønderhede Larsen ordineret til diakon af ældste Thad Kirkham.

Randers: 23. december 1951: Jens Peder Damgaard Sørensen ordineret til præst af ældste Vard A. Dalley.

Fredericia: 4. november 1951: Jakob Weisenberg ordineret til præst af ældste Lynn Wilkes.

Esbjerg: 4. november 1951: Henry Due ordineret til diakon af ældste Gerald C. Webb.

Aalborg: 29. oktober 1951: Bent Kalf Andersen ordineret til diakon af ældste Verner H. Andersen.

Emigrationer:

København: Den 20. november 1951 emigrerede Gerda Nielsine Jensen Møller Nielsen til Utah.

Den 6. januar 1952 emigrerede Jenny Nedergaard til Provo, Utah.

Esbjerg: Den 19. december 1951 emigrerede Ruth Johanne Seegert Hansen til Bend, Oregon.

Gudrun Pedersen er emigreret til Salt Lake City, Utah.

Aalborg: Den 28. december 1951 emigrerede Hilmar Frode Lassen, Oda Helene Nielsen Lassen, Birthe Karin Lassen, Ida Maria Lassen, Doris Else Lassen og John Hilmar Lassen til Blackfoot, Idaho.

Dødsfald:

København: Den 27. september 1951 døde broder Olaf Lauritz Martin Mortensen, 79 år gammel. Æret være broder Mortensens minde!

Den 27. december 1951 døde søster Mette Marie Charlotte Olsen, 70 år gammel. Æret være søster Olsens minde!

Aalborg: Den 8. december 1951 døde broder Jens Christian Olsen efter et ulykkestilfælde, 66 år gammel. Æret være broder Olsens minde!

Aarhus: Den 6. december 1951 døde søster Gertrud Kirstine Thomassen, 73 år gammel. Æret være søster Thomassens minde!

Missionærankomster:

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

16. december 1951: Kay Lorraine Flinders og Juanita M. Flinders beskikket til at arbejde i henholdsvis Aalborg og København.

Marcus J. Gregersen beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Missionærforflyttelser:

4. januar: Don L. Decker fra Aalborg til Hjørring.

Clifford J. Kindred fra Hjørring til Aalborg.

Kenneth Johnson fra Odense til Slagelse.

Allen D. Pedersen fra Slagelse til København.

Delbert V. Olsen fra Odense til København.